

sådanne bestemmelser som måtte være gældende ifølge folkeretten uafhængigt af konventionen, ikke har tilbagevirkende kraft. Den finder kun anvendelse på traktater indgået efter konventionens ikrafttræden for de stater og organisationer, som har ratificeret eller tiltrådt den.

For så vidt angår traktater inden for konventionens anvendelsesområde, der stifter en international organisation eller vedtages inden for en sådan, fastslås det i *art. 5*, at anvendelsen af konventionen sker med forbehold af den pågældende organisations egne relevante regler herom.

Kapitel II

Indgåelse og ikrafttrædelse af traktater

I *art. 6* fastslås det, at en international organisations evne til at indgå traktater er reguleret af organisationens egne regler herom.

Art. 7-17 indeholder detaljerede tekniske regler om nødvendigheden af, at staters og internationale organisationers repræsentanter enten kan fremlægge behørig fuldmagt, eller i øvrigt på anden måde kan siges at kunne repræsentere deres stat eller internationale organisation. Ligeledes er der bestemmelser om efterfølgende bekræftelse af en akt udført uden bemyndigelse, vedtagelse og bekræftelse af traktattekster, og om de forskellige måder, hvorpå samtykke til at være bundet af en traktat kan udtrykkes (undertegnelse, ratifikation, tiltrædelse m.v.).

Ifølge *art. 18* er en stat eller en international organisation forpligtet til ikke at berøve en traktat dens formål og hensigt forud for dens ikrafttræden, dels når den pågældende stat eller organisation har undertegnet traktaten eller udvekslet de instrumenter, der udgør traktaten, under forbehold af ratifikation eller godkendelse, så længe den pågældende stat eller organisation ikke klart har tilkendegivet, at det er hensigten ikke at blive deltager i traktaten, dels når den pågældende stat eller organisation har udtrykt sit samtykke til at være bundet af traktaten, så længe denne ikke er trådt i kraft, forudsat dens ikrafttræden ikke utilbørligt forsinkes.

Art. 19-23 handler om forbehold til traktater. Ifølge *art. 19* kan en stat eller international organisation ved undertegnelse, ratifikation, godkendelse m.v. fremsætte et forbehold, medmindre enten a) traktaten forbyder det pågæl-

dende forbehold, b) traktaten foreskriver, at kun nærmere bestemte forbehold, der ikke omfatter det pågældende forbehold, kan fremsættes, eller c) forbeholdet er uforeneligt med traktatens hensigt og formål. Det fremgår af *art. 20*, at såfremt et forbehold udtrykkeligt er tilladt i traktaten, kræves der ingen efterfølgende godkendelse, medmindre dette er foreskrevet i traktaten. Kravet om udtrykkelig eller stiltiende godkendelse af et forbehold fra samtlige øvrige traktatdeltagere er dog opretholdt i visse særlige tilfælde, se *art. 20*, stk. 2.

Når en traktat er stiftelsesdokument for en international organisation, og medmindre traktaten selv bestemmer andet, kræver et forbehold ifølge *art. 20*, stk. 3 godkendelse fra organisationens eget kompetente organ. Uden for disse situationer, og såfremt traktaten ikke bestemmer andet, medfører et forbehold ifølge konventionens *art. 20*, stk. 4, litra a, at det får virkning i forhold til såvel den kontraherende part, der tager forbeholdet, som for den godkendende kontraherende part, hvis traktaten er i kraft, eller når traktaten træder i kraft for begge parter vedkommende. En indsigelse mod et forbehold medfører ifølge *art. 20*, stk. 4, litra b, at den eller de traktatbestemmelser, som forbeholdet knytter sig til, ikke træder i kraft mellem den indsigende og den forbeholdstagende part, hvorefter traktatens øvrige bestemmelser træder i kraft på sædvanlig måde, medmindre den part, der fremsætter indsigelsen, udtrykkeligt erklærer, at den ikke ønsker, at traktaten skal træde i kraft i forholdet mellem de to parter. En akt, der indeholder et samtykke til at være bundet af en traktat, og som indeholder et forbehold, har ifølge *art. 20*, stk. 4, litra c, virkning så snart mindst en kontraherende part har godkendt forbeholdet. Et forbehold i henhold til *art. 20*, stk. 2 og 4 anses ifølge *art. 20*, stk. 5 for godkendt, såfremt en part ikke har gjort indsigelse mod forbeholdet inden for en frist af 12 måneder efter at være gjort bekendt med det, eller på den dato, da parten gav sit samtykke til at være bundet af traktaten, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste.

Det fremgår af *art. 21*, at en kontraherende parts forbehold modificerer traktatens bestemmelser, såvidt forbeholdet rækker, i forhold til den eller de parter, som forbeholdet er taget overfor. Ligeledes modificeres disse bestemmelser i forhold til den kontraherende part, der har fremsat forbeholdet. Gør en kontrahe-